

עפ"ת 36660/05/23 - ג'י.די. אקו ייעוץ ושירותי הפצה בע"מ נגד מדינת ישראל - פמ"מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 36660-05-23 ג'י.די. אקו ייעוץ ושירותי הפצה בע"מ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 11500674210

בפני כב' השופט עמית י' צלקובניק
מעוררת ג'י.די. אקו ייעוץ ושירותי הפצה בע"מ
נגד
משיבה מדינת ישראל - פמ"מ

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית המשפט השלום לתעבורה מחוז המרכז (כב' השופטת מ' כהן) בהמ"ש 6689-3-23 מיום 13.4.23 לפיה נדחתה בקשת המערערת, חברה בע"מ, מיום 14.3.23 להארכת מועד להישפט הנוגעת לדוח בו יוחס למערערת שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בעת נהיגת רכב של החברה ביום 10.7.21 בכביש 44.

לבקשה שהוגשה לבית משפט קמא קדמה בקשה שהוגשה לבית המשפט לתעבורה בתל אביב - לדברי ב"כ המערער ביום 20.2.23 - אולם זו נדחתה ביום 14.3.23 בהיעדר סמכות מקומית, ומשכך הוגשה הבקשה לבית המשפט קמא.

מדובר בהודעת קנס מס' 11500674210 שנשלחה למערערת בדואר רשום ביום 17.10.21 לכתובתה ברחוב הירקון בתל אביב, כעולה מתגובת מפנ"א מיום 22.11.22; העבירה המפורטת בדוח צולמה על ידי שוטר מרחוק, מעל גשר בכביש, ובצילום מופיעים פניו של הנהג המדבר בטלפון; בתצהיר מיום 6.2.23 שניתן על ידי מר עומרי אזולאי, הבעלים ומנכ"ל החברה שצורף לבקשה, נטען כי הנהג הוא אחד מעובדי החברה בעבר, מר אור יונס, אולם בדיון בפני טען אזולאי כי לא ניתן להשיג תצהיר בעניין זה ממר יונס.

המערערת באמצעות מר אזולאי, טענה כי הדוח לא התקבל בכתובתה הרשומה של החברה, ולחברה נודע אודותיו רק בעקבות עיקולים שהוטלו על ידי רשות האכיפה בחשבון הבנק של החברה ובחשבונו של אזולאי. החברה פנתה למפנ"א בבקשה להארכת מועד, ובתגובת מפנ"א מיום 22.11.22 שהוזכרה לעיל, הופנתה לדואר לצורך בירור נסיבות העברת דבר הדואר. בתגובת הדואר מיום 27.12.22 צוין כי הדואר לא נמסר שכן שם הנמען לא הופיע על תיבת הדואר, ודבר הדואר הוחזר לשולח.

בתגובת המשיבה בבית משפט קמא נטען כי על פי הרישום באישור המסירה, הדואר "לא נדרש" על ידי החברה, אולם לא הוצג על ידי המשיבה אישור מסירה קריא חרף החלטת בית משפט קמא מיום 5.4.23, והמשיבה אף לא הגיבה

לדרישה להתייחס להודעת הדואר כי דבר הדואר הוחזר בציון - "לא ידוע".

בהחלטת בית משפט קמא בה נדחתה הבקשה להארכת מועד, צוין כי נוכח כך שבוצע עיקול בחשבון ומשהתשובות ממפנ"א והדואר הגיעו בחודשים נובמבר- דצמבר, עולה כי חל שיהיו בפנייתה של המערערת לבית המשפט, והיה עליה לפנות "באופן מיידי", וכי הבקשה הוגשה באיחור של "לפחות 3 חדשים", ומשכך יש לדחותה.

בהודעת הערעור נטענו מספר טענות, ובכללן התייחסות לאי קבלת דבר הדואר, ולוח הזמנים בו פעלו המערער ובא כוחו, עד הגשת הבקשה לבית משפט קמא. צוין, בין השאר, כי העיקול על המערערת הוטל בסוף חודש נובמבר 22, וכי המערערת פעלה באמצעות בא כוחה ללא שהיות בפנייה לגורמים שונים ביניהם לחברת ההשכרה ממנה הושכר הרכב וכן כלי רכב נוספים, כדי לאתר את הסכמי ההשכרה המעידים מי עשה שימוש ברכב בתקופה הרלוונטית.

ב"כ המשיבה טען מנגד כי היה על המערערת להגיש בקשה לבית המשפט עוד בחודש נובמבר 2022, וכי נוכח כך שתיבת הדואר לא סומנה חלה עליה אחריות לאי קבלת הדואר.

לאחר שקילת הטענות סברתי כי יש מקום לקבלת הערעור.

בית משפט קמא לא דן בשאלה אם הוכחה חזקת מסירה, וממילא לא נקבעו ממצאים עובדתיים בעניין הצבת תיבת דואר לא תקינה, ומידת אחריותה של המערערת לכך. עם זאת יש להעיר, כי לא היה מקום לעבור "סדר היום" על אי העברת תגובה מצד המשיבה בבית משפט קמא בעניין זה, חרף החלטתו המפורשת של בית המשפט, ויש להניח כי אי מתן התשובה תרם בחלקו, לאי עריכת הבירור העובדתי בסוגיה.

בהיעדר קביעה כי חלה חזקת מסירה, הרי שיש לבחון פעולותיה של המערערת מאז מועד הטלת העיקול, בו היתה מודעת לקיומו של הדוח, ועלה כי המערערת פעלה בצורה מניחה את הדעת בפרק זמן זה, בפנייתה לגורמים שונים לצורך בירור נסיבות הגשת הדוח (וכך אף לגבי דוחות נוספים כפי שעלה מהבקשה לבית משפט קמא), וכאמור, פנתה בבקשת להארכת מועד לבית המשפט בתל אביב קרוב לחודש לפני שהוגשה הבקשה לבית משפט קמא. ושוב יודגש, שעה שלא נקבע ממצא לחובת המערערת בגין מחדלים בטיפול בדוח מאז שליחתו לכתובתה בחודש אוקטובר 21, אין מקום לקביעה נחרצת כי הבקשה לא הוגשה במועד מיד לאחר שהוסרה המניעה להגשתה במובנו של סעיף 230(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (נ"ח) תשמ"ב-1982, גם אם אכן היתה השתהות מסוימת בהגשת הבקשה.

בהינתן האמור, מתקבל הערעור וניתנת למערערת הארכת מועד בת 21 ימים להגשת בקשה להישפט למשטרת ישראל בקשר לדוח מס' **11500674210**.

העתק ההחלטה יועבר לצדדים ולמפנ"א- משטרת ישראל.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"ג, 02 יולי 2023, בהעדר הצדדים.